

מת (חיפה) 8825-01-25 - מדינת ישראל נ' עלאדין אבו אל היג'א

מ"ת (חיפה) 8825-01-25 - מדינת ישראל נ' עלאדין אבו אל היג'אשלו חפה

מ"ת (חיפה) 8825-01-25

מדינת ישראל

נגד

עלאדין אבו אל היג'א

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[22.04.2025]

כבוד השופט תומר שלמה בן חמו

החלטה

1. ביום 20/1/25 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות מכח סרוב, נהיגה בפסילה, נהיגה בקלות ראש ושימוש בטלפון, בד בבד הוגשה בקשה למעצר עד לתום ההליכים. במעמד הגשת הבקשה הגיעו הצדדים להסכמה לפיה המשיב ישוחרר למעצר בית לילי עם הפקדה כספית וערבות עצמית וצד ג' וזאת לאחר שניתנה הסכמה לראיות לכאורה ולעילת מעצר.

2. ביום 17.2.25 הוגשה בקשה זו לשינוי התנאים. לאחר מספר בקשות דחייה, טענו הצדדים היום בפניי.

3. בא כוח המשיב טוען כי קיים שינוי נסיבות בכך ביחס לעבירה של נהיגה בפסילה באופן שלאחר שהמשיב נפסל בתיק 565-11-21 למשך 14 יום המשיב שלח הוא בדואר את רישיון הנהיגה שלו עוד ביום 22.12.24 וזה התקבל במזכירות בית המשפט ביום 3.2.25. הפסילה שהוטלה על הנאשם הסתיימה מאחר והמזכירות הנפיקה אישור הפקדה ברגע שקיבלה בדואר את רישיון הנהיגה מיום 22.12.24 (היום בו נשלח בדואר) והעבירה בגינה נתפס הנאשם בוצעה ביום 19.1.25 ולשיטתו המשיב לא היה פסול בזמן הרלבנטי.

באשר ליתר העבירות המיוחסות למשיב טוען בא כוח המשיב כי בהעדר עבר חריג לא מוגשת בדרך כלל על ידי המאשימה בקשות למעצר עד תום ההליכים או פסילה עד לתום ההליכים ומאחר והמשיב מצוי בתנאים תקופה העולה על 3 חודשים, יש להסתפק בתקופה זו ולהורות על ביטול התנאים.

מאידך, מתנגדת המאשימה וטוענת כי לא חלף זמן ניכר, אין בעובדה כי דבר הדואר התקבל במזכירות בית המשפט בפברואר 25 ונעשה חישוב רטרואקטיבי לפסילה להוות שינוי נסיבות לשיטתה, לכן אין לסטות מהסכמות אליהן הגיעו הצדדים מיום 20.1.25 ועל כן מבקשת היא להתיר את התנאים על כנם.

4. סעיף 52 לחוק המעצרים קובע כי עיון חוזר בעניין הנוגע למעצר לשינוי בתנאים מגבילים בהם מצוי אדם יעשו באם "נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מאת מתן ההחלטה". הכלל הוא כי הליך בקשה לעיון חוזר לא נועד לשמש מסלול לערעור מחדש על החלטת מעצר במיוחד כאשר התנאים הגיעו בהסכמת הצדדים. על נאשם המגיש בקשה לעיון חוזר צריך להראות כי שינוי הנסיבות יש בו מידע שיכול היה להניע את השופט מלתת את החלטתו המקורית לו היה מודע למידע בשעת הנתינה ראה בש"פ פלוגי 2608/18.
- כמו-כן נקבע שם כי פרק זמן כי משמעותי בסעיף 52 לחוק המעצרים מושפע מנסיבות העניין ומתקבלת מן האיזון שבפגיעה בנאדם מהזמן שחלף לבין האינטרס הציבורי שימשיך לשהות במעצר. בגדר איזון זה יש להביא בחשבון את טיב האישומים המתייחסים לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות. קיבלתי לעיון את תיק החקירה קראתי את חקירת המשיב באזהרה שם העלה מייד את גרסתו כי שלח בדואר את רישיון הנהיגה אך לא קיבל מענה. כאשר החוקר מטיח בו את העבירה של נהיגה בפסילה שב המשיב על גרסתו ומוסר כי הגיש את הרישיון בדואר רשום. החוקר שואל את המשיב האם יש לו מסמך להציג בקשר לגרסה זו והמשיב ענה כי "כן, יש לי בבית". השוטר מבקש מהמשיב להציג את המסמך בתוך זמן סביר והמשיב אמר שיעשה את זה בתוך מספר ימים, זאת אכן כך עשה כשהגיש את הבקשה.
5. בנוסף קיבלתי לעיון את הדואר הרשום ששלח המשיב המוצגים הללו סרוקים בתיק בו נפסל (565-11-22) מהם עולה כי התאריך של חותמת רשות הדואר מוטבע תאריך השליחה 22.12.24 והמסמך התקבל במזכירות בית המשפט ביום 3.2.25 יחד עם רישיון הנהיגה עצמו והמזכירות אכן הנפיקה את אישור ההפקדה מיום המשלוח רטרואקטיבי כך שבעצם כביכול הפסילה הסתיימה עובר למעצרו על ידי השוטר.
6. על פי נוהל 05-08 הפקדת רישיון נהיגה של בתי המשפט, סעיף 4 מאפשר המצאת רישיון נהיגה לבית המשפט גם באמצעות דואר ישראל ואף תחליפי רישיון נהיגה ומורה למזכירות כיצד לפעול כאשר מתקבלים מסמכי הפקדה לתיק.
7. דבר הדואר שמספרו RR122965092IL על פי מעקב משלוחים של דואר ישראל נקלט למשלוח בסוכנות הדואר בכפר יאסיף ביום 22.12.24. הפעולה הבאה ברצף הכרונולוגי של מסירת הדואר מעלה כי ביום ה - 30.1.25 הועבר דבר הדואר לשליחתו למחלקת דוורים חיפה-עכו ובהמשך נמסר כבר באותו היום חותמת מזכירות בית המשפט על המעטפה הנושאת את ברקוד דבר הדואר הוחתמה בחותמת המזכירות ביום ה - 3.2.25.
8. בטעוניה השיבה המדינה כי דרך העבירת המשלוח מעלה תהיות לאור פער הזמנים משום שמעטפת הדואר נותרה פרק זמן ארוך ולא נשלחה לבית המשפט מיד אך לטעמי לא ניתן לזקוף זאת לרעתו של המשיב אשר פעל על פי נוהל בית המשפט ולא הוכח בפניי כי העיכוב נבע לאור התנהלותו.

9. מסכים אני עם דעת המשיב כי קיים שינוי נסיבות באשר לעבירה של נהיגה בפסילה לאור המסמכים שהובאו בפניי ושלא היו בידה כאשר ניתנה הסכמה לראיות לכאורה דבר שמתיישב גם עם גרסתו של המשיב בחקירתו הראשונה עוד בטרם נועץ עם סגנור ובטרם הגשת כתב האישום, גרסה שלא נבדקה על ידי המאשימה ולא נסתרה. ויש בכך כדי להביא לפתחי שוב את שאלת התנאים המגבילים מחדש לאור הכרסום הראיתי בעבירה זו.
12. באשר למסוכנותו של המשיב, דבר הנלמד העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ומעברו התעבורתי, המשיב הוציא רישיון בשנת 2016 לחובתו 43 הרשעות. אומנם מדובר במספר לא מבוטל של הרשעות אך אין בעברו התעבורתי עבירות שבגינן נפסל (מלבד הרשעתו האחרונה) או עבירות דומות של שכרות ועיקר הרשעותיו הינן סטייה מנתיב, טלפון, אי אחיזת הגה בשתי ידיים והתנהגות ללא זהירות בדרך. המשיב מצוי בתנאים מגבילים למעלה מ- 3 חודשים, במעצר בית לילי בפיקוח משמורנים ובפסילה.
13. באשר לחלוף זמן, פסיקת בתי המשפט רחבה באשר לתקופת הזמן שיש לקחת בחשבון כאשר אדם מצוי בתנאים מגבילים ותקופה זו נעה בין מס' חודשים ועד שנה כאשר מדובר בפיקוח באיזוק אלקטרוני.
14. בעניינו מדובר בעבירות תעבורה כאשר הכלל הוא שאין עוצרים נאשם עד לתום ההליכים בעבירות תעבורה אלא במקרים חריגים כאשר יש עבר תעבורתי מכביד והנאשם מועל באמונו של בית המשפט. מלכתחילה הסכימה המאשימה לתנאים מגבילים של מעצר בית לילי בלבד ופסילה עד לתום ההליכים.
- בשילוב הנתונים שהובאו בפניי באשר להפקדת רישיון הנהיגה של המשיב עוד בטרם מעצרו, וחלוף הזמן של שלושה חודשים אני מוצא לנכון לשנות בתנאים המגבילים בהם מצוי המשיב לאור הקושי הראיתי שעלה בגין עבירת הנהיגה בפסילה.
- מאידך, מעבר לעבירה של נהיגה בפסילה שתמשיך ותדון עד תום במסגרת התיק העיקרי, מיוחסות למשיב עבירות חמורות של נהיגה בשכרות מכוח סירוב שימוש בטלפון נייד, נהיגה ללא ביטוח ונהיגה בקלות ראש שלגבי עבירות אלו ההגנה הסכימה לראיות לכאורה ומעיון בתיק החקירה שבפניי אני קובע כי יש ראיות לכאורה בשלב זה ואף מעבר לכך באשר לעבירות אלו.
15. השוטר אשר עצר את המשיב לבדיקה עשה זאת לאחר שהבחין שהוא אוחז בטלפון במהלך הנהיגה. עברו התעבורתי של המשיב כולל 3 הרשעות קודמות בעבירת טלפון ועוד 8 הרשעות נוספות בעבירה של אי אחיזת הגה בשתי ידיים. (הרשעות דומות להרשעה האחרונה שבגינה נפסל) שילוב העבירות המיוחסות למשיב שלגביהן אין מחלוקת ראיתית ביחד עם עברו מצביע על רמת מסוכנות גבוהה שנשקפת מצידו ביחס לצורך להרחקתו מהכביש.
16. בבש"פ 4438/14 יצחק נאג'י נגד מדינת ישראל עמד כב' השופט ניל הנדל על כך שסרוב לביצוע בדיקת ינשוף יוצר "ראיות לכאורה" לעניין פסילת רישיון עד תום ההליכים, וכך לדבריו:

"יוזכר, כי סעיף 64ד(א) לפקודת התעבורה קובע חזקת שכרות. לפי חזקה זו, נהג המסרב לתת דגימת נשיפה לפי דרישת שוטר יראו אותו כמי שעבר את העבירה. חזקת השכרות יוצרת ראיות לכאורה לעניין הליך ביניים שעניינו פסילת רישיון הנהיגה של נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ואולם, הנאשם יכול לסתור חזקה זו (ראו, למשל: ע"ח 41855-07-13 יעקב בן טולילה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.8.2013)). בנסיבות העניין נדמה כי לא עלה בידי המבקש לעשות כן".

המחוקק קבע עמדה ברורה באשר למסוכנות בנהיגה בשכרות, וזאת בקבעו בצד עבירה זו עונש מינימום של שנתיים פסילה, שהוא עונש חובה, אשר רק בקיומם של נימוקים מיוחדים רשאי ביהמ"ש לסטות ממנו. כך גם נקבע בפסיקה - נהיגה בזמן שכרות מצביעה על קיומו של סיכון ממשי וודאי לשלומם ולביטחונם של ציבור המשתמשים בדרך.

בת.פ. 308/95 (י-ם) מ"י נ' אשר גבארה, כינה כבוד השופט אליקים רובינשטיין את השכרות כ- "הפקרות גמורה המסכנת את הבריות".

בבש"פ 8011/09 גבי מיכאלי נ' מ"י בערר על פסילה מנהלית שנקצבה למשך שנה, קבע כבוד השופט י. דנציגר: "סבורני כי החלטת בית המשפט לתעבורה לקצוב את תקופת הפסילה שהושתה על העורר לשנה אחת ולא להותירה ללא הגדרת זמן מהווה את האיזון הנכון בין המסוכנות הנשקפת כאמור מנהיגתו של העורר לבין האינטרס של העורר שלא להיענש בפסילת רישיונו טרם הורשע בדינו וכן הפגיעה הצפויה בפרנסתו של העורר בשל עבודתו כנהג מקצועי". 17. לנוכח האמור, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בחומר החקירה, בחנתי את נסיבות המקרה, אני נעתר לבקשה באופן חלקי ומורה על שינוי התנאים המגבילים בהם מצוי הנאשם באופן שבו המעצר בית הלילי יבוטל אך יתר התנאים יותרו על כנם לרבות הפסילה עד לתום ההליכים והערבויות הכספיות. יחד עם זאת, לנוכח עברו התעבורתי של המשיב שאינו כולל עבירת דומות, מצאתי לקצוב את תקופת הפסילה לתקופה של חמישה חודשים מיום 19.1.25.

מאחר והחלטה זו ניתנת בהעדר הצדדים, ההחלטה תכנס לתוקף ביום 27/4/25. ניתנה היום, כ"ד ניסן תשפ"ה, 22 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.